

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΟΥΣΤΑΡΕΙ ΚΙΝΗΤΑ

(τα ΕΠΑΛ δεν γουστάρει!)

ΝΕΟΣ ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonomeantifa.gr

Σύσσωμοι οι ρουφιάνοι αυτού του τύπου έχουν βάλει την εργατική νεολαία στο στόχαστρο. Δείχνουν με το δάχτυλο τους ανήλικους σαν «ανεξέλεγκτους εγκληματίες» που χρήζουν αντίστοιχης αντιμετώπισης.

Ο νέος σχολικός κανονισμός αποτελεί κομμάτι αυτής της συντονισμένης επίθεσης: κατασκευάζει τη νεολαία στα σχολεία ως «πρόβλημα» και επιβάλλει νέα πειθαρχικά μέτρα και αυστηρές ποινές.

Κανείς όμως δεν μιλάει για τον νέο σχολικό κανονισμό μ' αυτούς τους όρους. Αντιθέτως, σύσσωμο το πολιτικό φάσμα ρίχνει μπόλικη συσκότιση. Οι αριστεροί συγκαλύπτουν την όλη κατάσταση κάτω απ' την κλάψα περί «υποστελέχωσης των σχολείων». Από κοινού, δεξιοί κι αριστεροί μιλάνε για τον νέο σχολικό κανονισμό σαν μέτρα που αφορούν τον «εθισμό στις οθόνες».

Μα καλά,

από πότε όλοι αυτοί δεν γουστάρουν τις οθόνες;

Ας ξεκαθαρίσουμε πρώτα απ' όλα το εξής: μας φαίνεται τουλάχιστον υποκριτική η πολυλογία για τα κινητά. Κι αναρωτιόμαστε, από πότε το κράτος δεν γουστάρει τις οθόνες; Άλλωστε, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δήλωσε «τα κινητά στην τσάντα», όχι «τα κινητά στο σπίτι». Κι αυτό γιατί τόσο ο Πρωθυπουργός όσο κι οι Υπουργοί του δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τις οθόνες. Το αντίθετο μάλιστα.

Αυτοί δεν ήταν που το 2020 επέβαλλαν στα σχολεία την τηλεκαπαίδευση; Επέβαλλαν, δηλαδή, να είναι ο κάθε μαθητής μόνος του μπροστά από μία οθόνη, να ακούει μόνο τον καθηγητή και να μην μπορεί να έχει άμεση επαφή με τους συμμαθητές/φίλους του; Δεν θυμόμαστε τότε κανέναν ειδικό να λέει για τις επιπτώσεις αυτής της επιβεβλημένης μαζικής χρήσης της οθόνης.

Όλη αυτή η κλάψα των τελευταίων ημερών αποκρύπτει το γεγονός πως η επαφή με τις οθόνες επιβάλλεται πολλαπλώς, χρόνια τώρα, απ' τους ίδιους ανθρώπους και θεσμούς που τώρα δήθεν τάσσονται εναντίον της.

Κι επιβάλλεται γιατί το κινητό και οι οθόνες αποτελούν μηχανές μετάδοσης κρατικών εντολών και ρουφιανιάς. Ας πάρουμε για παράδειγμα το 112 που, με την παραμικρή αφορμή, εκπέμπει την εντολή της απαγόρευσης κυκλοφορίας. Η κλάψα, λοιπόν, για τα κινητά δεν είναι τίποτε άλλο από ένα πρόσχημα, που βγάζει εκτός συζήτησης το τι πραγματικά συνεπάγεται ο νέος σχολικός κανονισμός.

Νέος σχολικός κανονισμός σημαίνει περισσότερη πειθαρχία

Με τα λόγια του Υπουργού Παιδείας, ο νέος σχολικός κανονισμός αφορά το πως «Πρέπει να συνδέονται με συγκεκριμένες συνέπειες οι πράξεις μας και η υπουργική απόφαση θα δίνει εργαλεία στους καθηγητές για να μπορέσουν να διαχειριστούν το φαινόμενο» [Συνέντευξη του Κ. Πιερρακάκη στον τηλεοπτικό σταθμό ΣΚΑΪ, 30/08/2024.]. Στην ουσία, ο νέος σχολικός κανονισμός αφορά ένα πιο αυστηρό ποινολόγιο: δίνει τη δυνατότητα στους καθηγητές να ρίχνουν αποβολές με την παραμικρή αφορμή κι επαναφέρει την ποινή της πενήθημερης αποβολής.

ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ, ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ!

Τα κινητά και οι οθόνες όχι απλώς δεν απαγορεύονται με τον νέο σχολικό κανονισμό, αλλά αντιθέτως πληθαίνουν. Τρανό παράδειγμα η πλατφόρμα ρουφιανιάς e-parents, με την οποία οι γονείς θα μπορούν να έχουν απευθείας πρόσβαση στις απουσίες και στις βαθμολογίες των παιδιών τους.

Εντός κι εκτός σχολείου, το κράτος επιβάλλει πλατφόρμες με πρόσχημα την «καταπολέμηση του bullying»: πλατφόρμα «stop bullying», panic button για ανήλικους (safe youth to ονόμασαν). Μέσα απ' αυτές τις πλατφόρμες, οι ανήλικοι καταγράφονται πότε ως «θύτες», πότε ως «θύματα». Σε κάθε περίπτωση, η λειτουργία τους παραμένει η ίδια: ρουφιανιλίκι, μαζική καταγραφή και συγκέντρωση πληροφοριών για τους ανήλικους και τις κοινωνικές τους σχέσεις.

Ποιους αφορούν οι πιο αυστηρές ποινές; Μα φυσικά όσους και όσες ήταν ήδη στο στόχαστρο των καθηγητών: τους «μαθητές του τελευταίου θρανίου», που «αντιμιλούν», που «ενοχλούν στην τάξη» την πολυεθνική εργατική νεολαία των σχολείων δηλαδή.

Αυτή η νεολαία θα μαζεύει αδικαιολόγητες απουσίες με το καντάρι. Με την επαναφορά, δε, του ορίου των 50 αδικαιολογητων απουσιών, όλο και περισσότεροι θα κινδυνεύουν να μείνουν στην ίδια τάξη.

Καταλάβετε πως πάει; Οι καθηγητές θα μπορούν να ρίχνουν αποβολές για το παραμικρό. Οι Διευθυντές θα ρυθμίζουν το πως και το σε ποιους θα πέφτουν αυτές οι αποβολές, ποιοι μαθητές θα αλλάξουν σχολικό περιβάλλον και, τελικά, ποιοι θα μείνουν στην ίδια τάξη.

Οι Διευθυντές θα τραβάνε κάθε τρεις και λίγο τους γονείς στο σχολείο: για να τους ασκούν έλεγχο πάνω στο πως μεγαλώνουν τα παιδιά τους· για να τους πειθαρχούν στον ρόλο τους υπό το φόβητρο της κατηγορίας για «παραμέληση ανηλίκου». Σαν να μην έφτανε αυτό, θα τους επιβάλλουν και χρηματικά πρόστιμα σε περίπτωση που τα παιδιά τους κάνουν κάποια «ζημιά» στο σχολείο.

Νέος σχολικός κανονισμός σημαίνει προετοιμασία για την αγορά εργασίας

Όλη αυτή η ένταση των πειθαρχικών μέτρων έχει πολύ απτά και υλικά αποτελέσματα: την αποθάρρυνση ενός όλο και μεγαλύτερου κομματιού της εργατικής νεολαίας να τελειώσει το σχολείο· τον άμεσο και έμμεσο εξαναγκασμό για την είσοδό αυτής της νεολαίας στην αγορά εργασίας από όλο και πιο μικρή ηλικία.

Αυτή η κατάσταση δεν είναι καινούρια. Με τους μισθούς να κόβονται στη μέση και τα έξοδα να αυξάνονται, μεγάλο κομμάτι της εργατικής νεολαίας έρχεται όλο και πιο νωρίς σε επαφή με την αγορά εργασίας.

Ο νέος σχολικός κανονισμός συζητιέται σαν να μην έχει καμία απολύτως σχέση με αυτήν την κατάσταση.

Αποκρύπτεται ότι το σχολείο αποτελεί έναν κρατικό θεσμό που είναι άμεσα συνδεδεμένος με την αγορά εργασίας. Ως τέτοιος θεσμός παράγει ταξικές διακρίσεις και διαχωρισμούς με το καντάρι. Διαχωρισμούς που αφορούν, για παράδειγμα, το ποιοι μαθητές θα περάσουν στο Πανεπιστήμιο και ποιοι θα γίνουν ανειδίκευτοι εργάτες.

Αποκρύπτεται ότι το σχολείο μάς προετοιμάζει από μικρή ηλικία για την αγορά εργασίας. Μας εξοικειώνει με ένα σύνολο κανονισμών και πειθαρχήσεων, από το πρωινό ξύπνημα μέχρι τις «πρέπουσες» συμπεριφορές μέσα στην τάξη. Υπό αυτό το πρίσμα, ακόμα και η δήλωση «το κινητό στην τσάντα» δεν σημαίνει απαγόρευση της χρήσης του κινητού. Σημαίνει όμως ότι το πώς και πότε θα γίνεται αυτή χρήση θα ελέγχεται από τους καθηγητές.

Ο νέος σχολικός κανονισμός αποτελεί κομμάτι της αυξανόμενης πίεσης που παίζει τα τελευταία χρόνια στα σχολεία. Αυτή η πίεση πλαισιώνεται κι από ένα κάρο νέους ειδικούς, ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς. Σύσσωμοι αυτοί οι ειδικοί, από κοινού με τους Διευθυντές και τους καθηγητές, έχουν υλικά οφέλη να συστρατεύονται στην ταξική υποτίμηση και την πειθαρχηση της εργατικής νεολαίας και των γονιών της μέσα στα σχολεία.

Μέσα κι έξω απ' τα σχολεία, για τους ίδιους ανθρώπους μιλάνε!

Οι ίδιοι άνθρωποι που τίθενται στο στόχαστρο μέσα στις σχολικές αίθουσες, η πολυεθνική εργατική νεολαία, έρχεται αντιμέτωπη με ένα σύνολο απαγορεύσεων και αυστηρών ποινών σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς της.

ΑΠΟΒΟΛΗ ΓΙΑ «ΜΑΣΚΑ», ΑΠΟΒΟΛΗ ΓΙΑ «ΚΙΝΗΤΟ»!

Ο νέος σχολικός κανονισμός δεν ήρθε ουρανοκατέβατος. Τα τελευταία χρόνια τα πειθαρχικά μέτρα στα σχολεία όλο και αυξάνονται. Ας θυμηθούμε για παράδειγμα τι συνέβαινε μετά την πρώτη καραντίνα. Οι μαθητές διαχωρίζονταν σε έχοντες και μη έχοντες πιστοποιητικό, στήνονταν σε ουρές κι έτρωγαν έλεγχο απ' τους καθηγητές τους. Με την επιβεβλημένη μασκοφορία, οι καθηγητές μπορούσαν να ασκούν μεγαλύτερο έλεγχο μέσα στις τάξεις και να μοιράζουν αποβολές σε όσους/όσες είχαν τη μάσκα χαμηλά. Τα σχολικά διαλείμματα είχαν γεμίσει ρητούς και άρρητους κανονισμούς, με βασικότερο την τήρηση αποστάσεων μεταξύ των μαθητών.

ΠΟΙΟ ΚΙΝΗΤΟ; ΕΔΩ ΖΗΤΑΝΕ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΠΟΙΝΕΣ ΤΟΣΟ ΕΝΤΟΣ ΟΣΟ ΚΙ ΕΚΤΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Το ξαναλέμε: η όλη συζήτηση για τον νέο σχολικό κανονισμό αποκρύπτει ότι συντονισμένα ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι της εργατικής τάξης τίθεται υπό ποινική μεταχείριση. Κι ενώ οι ρουφιάνοι ωρύνονται για την «αύξηση της βίας στους ανήλικους», αυτό που πραγματικά αυξάνεται είναι οι συλλήψεις ανηλίκων. Με τα λόγια του Υπουργού Δημόσιας Τάξης (Προ.Πο)., Χρυσοχοϊδης: «δεν έχουμε έξαρση αλλά μείωση στα περιστατικά (ενν. νεανικής παραβατικότητας). Ωστόσο, υπάρχει αύξηση των συλλήψεων»[«Χρυσοχοϊδης: Σχεδόν 9.000 συλλήψεις ανηλίκων το 2024 – Αύξηση 50%», naftemporiki.gr, 26/09/2024.].

Την ίδια στιγμή, το κράτος κι οι ειδικοί του κανονίζουν πως θα αυστηροποιηθούν οι ποινές για τους ανήλικους και τους γονείς τους. Οι προτάσεις που κατατίθενται τις τελευταίες μέρες θέλουν την ποινική μεταχείριση των ανηλίκων απ' την ηλικία των 14 αντί των 15 ετών. Για τους γονείς, δε, προβλέπονται πιο αυστηρές ποινές για «παραμέληση ανηλίκου»: χρηματικά πρόστιμα, φυλάκιση χωρίς αναστολή, «εναλλακτικές ποινές» όπως καταναγκαστική εργασία και κατ' οίκον περιορισμό.

Μέσα και έξω απ' τα γήπεδα, οι οπαδοί θεωρούνται όλο και πιο ρητά εγκληματίες και κινδυνεύουν, με το παραμικρό, να φάνε σύλληψη, να πρέπει να δίνουν παρόν στο τμήμα και να τρέχουν για χρόνια με ένα δικαστήριο στην πλάτη.

Στους δρόμους, τα διαρκή μπλόκα και οι κλήσεις που πέφτουν με το καντάρι συνεπάγονται περισσότερο έλεγχο και πειθαρχία.

Μέσα στα σπίτια, οι οικογένειες της εργατικής τάξης βαφτίζονται «φυτώρια ανεξέλεγκτης βίας». Για τους γονείς -κυρίως τις μανάδες που επιφορτίζονται με την εργασία της ανατροφής των παιδιών- επιφυλάσσεται εξίσου ποινική μεταχείριση, κάτω απ' την ομπρέλα της «παραμέλησης ανηλίκου».

Μέσα από μηντιακές εκστρατείες για την «άνοδο της νεανικής παραβατικότητας», οι πολυεθνικές παρέες βαφτίζονται «εγκληματικές συμμορίες». Στις γειτονιές η αστυνομία κάνει

κάθε τρεις και λίγο εξακριβώσεις. Οι σκούπες και οι μαζικές συλλήψεις για το παραμικρό στα πάρκα και τις πλατείες αυξάνονται με περίσσια ένταση.

Κι ενώ οι συλλήψεις αυξάνονται, ο νέος ποινικός κώδικας εγγυάται ότι θα πέφτουν όλο και πιο αυστηρές ποινές. Πράγμα το οποίο σημαίνει ότι όποιος τρώει ποινή για πλημμέλημα -επειδή π.χ. έγραψε με σπρέι σε τοίχο ή επειδή ψείρισε στο σούπερ μάρκετ- δεν θα δικαιούται αναστολή και θα τρώει φυλάκιση. Πλάι στη φυλάκιση μπαίνουν σε εφαρμογή και άλλες, «εναλλακτικές» ποινές, όπως η καταναγκαστική και τζάμπα (κοινωνικής) εργασία.

Όλη αυτή η κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι της εργατικής τάξης να χαρακτηρίζεται «παράνομο» και να βρίσκεται σε διαρκή έλεγχο από την αστυνομία, τους κοινωνικούς λειτουργούς και τα δικαστήρια.

Κάπως έτσι, οι ατζέντες του Υπουργείου Παιδείας, του Υπουργείου Εργασίας, του Υπουργείου Οικογένειας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης (προστασίας του πολίτη), όλο και ταυτίζονται. Από κοινού παράγουν μία εργατική πολιτική που εκτυλίσσεται με την ένταση και τη βία που επιτάσσει η παγκόσμια συγκυρία.

Μία συγκυρία στην οποία το ένα πολεμικό μέτωπο διαδέχεται το άλλο. Τα κράτη κλείνονται στο εσωτερικό τους και στρέφονται πρώτα απ' όλα ενάντια στην εργατική τους τάξη: επιβάλλουν πάνω μας μπόλικες στερήσεις και μπόλικη πειθαρχία. Σ' αυτούς τους εμπόλεμους καιρούς απαιτείται εθνική συσπείρωση. Το βλέπουμε στο πως οι απανταχού ρουφιάνοι και κρατικοί λειτουργοί έχουν πέσει πάνω απ' τα κεφάλια μας.

Ο εμπόλεμος χαρακτήρας των καιρών μας αντανάκλαται σε όλο το εύρος της καθημερινής ζωής: από τις αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα μέχρι την διαρκή εγκληματοποίηση των ζώων μας. Ο στόχος είναι σαφής: να μας καταστήσουν ποινικοποιημένους και πειθαρχημένους, ώστε να μας διοχετεύσουν στις απανταχού σκατοδουλειές των ντόπιων αφεντικών, απ' τη βιομηχανία του τουρισμού μέχρι την οικοδομή. Έτσι κι αλλιώς, το ελληνικό κράτος έχει μπόλικη εμπειρία στο να δι-

αχειρίζεται κομμάτια της εργατικής του τάξης καθιστώντας τα παράνομα. Το εφαρμόζει δεκαετίες τώρα πάνω στους μετανάστες εργάτες.

Κι εμείς τι κάνουμε;

Υπάρχει και κάτι ακόμα που δεν συζητάει κανείς: το γεγονός ότι τα σχολεία, πέρα από χώρους ταξικών διαχωρισμών και πειθαρχήσεων, αποτελούν τόπους συνάντησης της πολυεθνικής εργατικής νεολαίας, του πιο ζωντανού κι απειθαρχού κομματιού της εργατικής τάξης.

Γι' αυτό και είναι τόποι διαρκών ανταγωνισμών και εντάσεων. Το κράτος κι οι ρουφιάνοι του το γνωρίζουν πολύ καλά. Ξέρουν πολύ καλά πως μέσα στα σχολικά προαύλια, μέσα στα σπίτια και μέσα στις πλατείες, ο σχολικός κανονισμός συζητιέται σαν αυτό που πραγματικά είναι: σαν επίθεση προς την εργατική τάξη.

Γι' αυτό και ετοιμάζουν νέες δόσεις διαπρόμπευσης και λοιδορίας. Ήδη τα μήντια έχουν γεμίσει με ειδήσεις για «επεισόδια πρωτοφανούς βίας» στα σχολεία, «επιθέσεις σε καθηγητές και διευθυντές» και συλλήψεις μαθητών και γονέων.

Εμείς απ' την πλευρά μας δεν γεννηθήκαμε χθες. Έχουμε περάσει από σχολικές αίθουσες και ξέρουμε πολύ καλά τι συμβαίνει μέσα στα σχολεία. Έχουμε μεγαλώσει με τη φιγούρα του φασίστα-καθηγητή που μας έχει στο στόχαστρο. Ξέρουμε πόσο βίαιο είναι να θεωρείται κανείς «ο μαθητής του τελευταίου θρανίου», ο «σκράπας», που «δεν θα καταφέρει τίποτα στη ζωή του». Ξέρουμε τι πίεση σημαίνει για γονείς, που δουλεύουν απ' το πρωί ως το βράδυ, να τους καλεί κάθε τρεις και λίγο στο σχολείο ο Διευθυντής και να τους κουνά το δάχτυλο.

Γι' αυτό και ξέρουμε ότι υπάρχουν πολλοί και πολλές, μέσα κι έξω απ' τα σχολεία, που ασφυκτιούν με την όλη κατάσταση. Όπως ξέρουμε ότι όλοι αυτοί θα βρουν χίλιους τρόπους να εκφράσουν τις αρνήσεις τους στα νέα μέτρα. Το ζητούμενο είναι να βρούμε τους τρόπους και τα λόγια να εκφράσουμε αυτές τις αρνήσεις όλοι μαζί, συλλογικά, αυτόνομα κι οργανωμένα.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑΣ στα χέρια σου γράφτηκε, πληρώθηκε και μοιράζεται από τα μέλη της αντιφασιστικής συνέλευσης *autonome antifa* τον Οκτώβρη του 2024. Η συνέλευση *autonome antifa* μιλάει και δρα για περισσότερο από δέκα χρόνια στην πόλη της Αθήνας και συμμετέχει στην κοινότητα *Athens Antifa*. Όποιος και όποια αντιλαμβάνεται την κατάσταση με τον ίδιο τρόπο που την καταλαβαίνουμε κι εμείς, ας μην ντραπεί να επικοινωνήσει μαζί μας.

-AUTONOME ANTIFA

autonomeantifa.gr

-ANTIFA SOUTH

antifasouth.gr

-ANTIFA NORTH

antifanorth.net

-ANTIFA WEST SIDE

antifawestside.wordpress.com

-ANTIFA NEGATIVE

antifa-ngt.espivblogs.net.com